

Abstrakt

Cílem mé bakalářské práce je rozebrat motiv moře ve vybraných dílech novořecké literatury se zaměřením na prózu. Toto téma propojuje lingvistiku a literaturu. Moře hraje v životě Řeků velmi důležitou roli od počátků antické civilizace dodnes. Práce pozoruje, jak se specifická provázanost řecké literatury s mořem odráží v dílech jednotlivých autorů. Práce je rozdělena do tří kapitol. V úvodu se pokoušíme o rekapitulaci historického vývoje mořeplavby a o stručný nástin výskytu mořské tematiky v antické a byzantské literatuře. Účelem druhé kapitoly je názorně ukázat konkrétní zpracování motivu plavby a námořní tematiky v realistických dílech novořeckých autorů 20. století. Třetí kapitola se podrobně věnuje dílům autorů „maloasijské školy“ a skládá se ze čtyř částí. Dvě části třetí kapitoly jsou zaměřeny na rozbor jazyka a stylu dvou románů v pasážích úzce propojených s mořskou tematikou, jedná se o *Královnu moře* Stratise Myrivilise a *Aiolskou zemi* Iliase Venezise. Oba autoři ve výše jmenovaných dílech použili pověst o mořské panně. Srovnáním jejich odlišného přístupu k látce pověsti se zabývá další část. Poslední část je věnována řeckému folkloru a pohádkám, které měly na autory při psaní těchto dvou románů velký vliv. Hlavním záměrem práce je postihnout nesčetné množství podob moře v novořecké próze a dokázat jeho význam pro řeckou historii, mytologii a folklor, tedy tři hlavní inspirační zdroje novořecké literatury.